

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ 2^{ΟΥ} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΈΡΓΟ: ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ -ΔΕΙΚΤΗΣ: ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ-ΜΑΘΗΤΩΝ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΈΤΟΣ: 2023- 2024

Σχέδιο δράσης: «ΜΑΘΗΤΕΣ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ: Μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε με γνώμονα την αλληλοεκτίμηση».

1. Στόχος της έρευνας

Η φετινή μας έρευνα είχε ως στόχο την ανίχνευση της **αντιληπτής** -από τους **μαθητές της Α΄ Τάξης- ποιότητας** των σχέσεων μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών, αλλά και των «δυσκολιών» που προκύπτουν στο πλαίσιο της παιδαγωγικής συνεργασίας. Γενικότερος σκοπός των δράσεων της Ομάδας μας είναι η προσπάθεια άρσης των «δυσκολιών» επικοινωνίας μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών και η διαμόρφωση νέων τρόπων συνεργασίας, με γνώμονα την αλληλοεκτίμηση μαθητών- καθηγητών, την επιβράβευση των παιδιών και την αναγνώριση σε αυτά ποικίλων δεξιοτήτων, όχι μόνο γνωσιακών, αλλά και ψυχοσυναισθηματικών.

2. Η υλοποίηση της έρευνας (ερευνητικά μέσα, μεθοδολογία, στάδια)

Η έρευνα υλοποιήθηκε με τη συμπλήρωση ενός έντυπου ανώνυμου ερωτηματολογίου από μαθητές της Α΄ Τάξης, σε πραγματικό σχολικό χρόνο, προκειμένου να καταγραφούν οι απόψεις για την αντιληπτή ποιότητα των παιδαγωγικών σχέσεων και να κατατεθούν οι προτάσεις της μαθητικής και εκπαιδευτικής κοινότητας για τη βελτίωση των σχέσεων. Διεξήχθησαν, κατά το προηγούμενο (της έρευνας) χρονικό διάστημα, συζητήσεις μεταξύ των ερευνητικών υποκειμένων και των μελών της Ομάδας, ώστε να κατανοήσουν οι μαθητές τον σκοπό και τον τρόπο συμπλήρωσης των ερωτηματολογίων. Η Ομάδα αποδέχθηκε **αίτημα των παιδιών να καταγραφούν και κάποιες «ανοιχτές» απαντήσεις τους στα ερωτηματολόγια** (εκτός από την ήδη υπάρχουσα ερώτηση με «ανοιχτή» απάντηση), ώστε να προβληθούν με περισσότερη ενάργεια οι απόψεις των μελών της μαθητικής κοινότητας σχετικά με την παιδαγωγική αλληλεπίδραση. Η ανάλυση των ποιοτικών αυτών δεδομένων εκτίθεται, μαζί με την ανάλυση των αριθμητικών δεδομένων της έρευνας, στην παρούσα μελέτη.

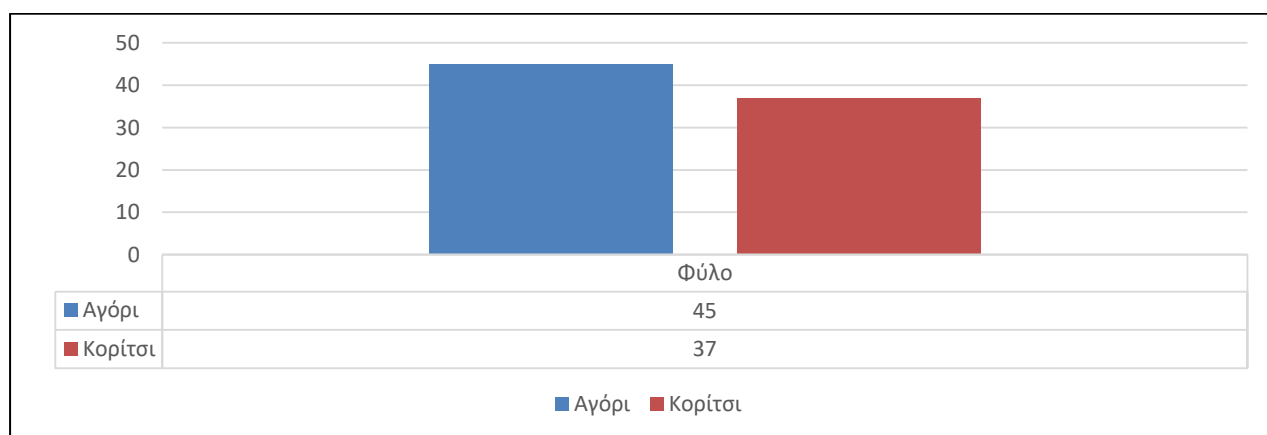
Η συμπλήρωση των ερωτηματολογίων έγινε, σύμφωνα με τον αρχικό προγραμματισμό του Έργου, κατά τον μήνα Φεβρουάριο του 2024.

2.1. Η «ταυτότητα» της μαθητικής έρευνας

Ο πληθυσμός της έρευνάς μας είναι **82 άτομα, κορίτσια και αγόρια, της Α΄ Τάξης.**

Προκρίθηκε η συμμετοχή των τμημάτων της Α΄ Τάξης (συνολική «δύναμη» Α΄ Τάξης: 101 άτομα), ώστε να εφαρμοστεί -ει δυνατόν- η σχετική ερευνητική διαδικασία για τους ίδιους μαθητές (*follow up research*), κατά τα επόμενα σχολικά έτη, με στόχο τη συγκριτική ανάλυση των δεδομένων και τη δυνατότητα βελτίωσης των σχέσεων, αναφορικά με τις «δυσκολίες» διαπροσωπικής επικοινωνίας, οι οποίες, ενδεχομένως, θα προκύψουν ως ευρήματα από την παρούσα έρευνα.

Γράφημα 1: Φύλο μαθητών της έρευνας

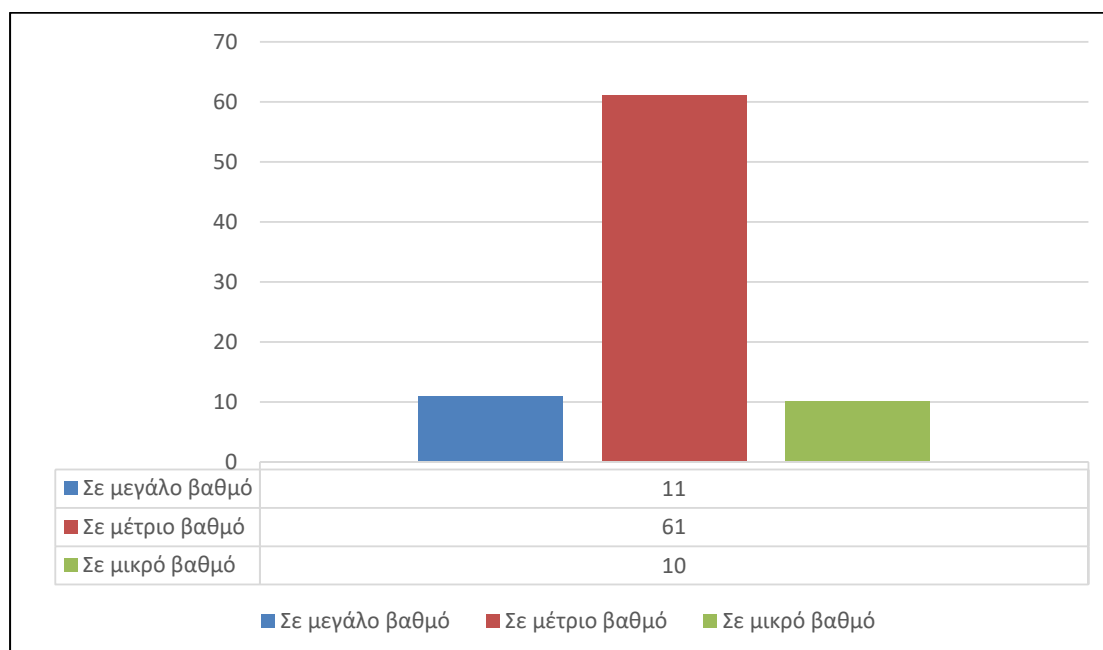

2. Παρουσίαση ερευνητικών αποτελεσμάτων για τις μαθητικές απόψεις – ερμηνευτικές προσεγγίσεις

Το ανώνυμο ερωτηματολόγιο για τους μαθητές μας περιείχε πέντε κλειστές ερωτήσεις (διαβαθμισμένης κλίμακας) και μία ερώτηση ανοιχτού τύπου προαιρετικής συμπλήρωσης.

Η πρώτη ερώτηση αφορούσε μια γενική περιγραφική αξιολόγηση των παιδαγωγικών σχέσεων στο Γυμνάσιό μας από την πλευρά των μαθητών: *«Μια υγιής σχέση μαθητών - καθηγητών στο σύγχρονο σχολείο χαρακτηρίζεται από τον αλληλοσεβασμό και την αλληλοεκτίμηση. Σε ποιο βαθμό θεωρείς ότι ισχύει αυτό στο δικό σου σχολείο»;*

Γράφημα 2: Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 2 του ερωτηματολογίου

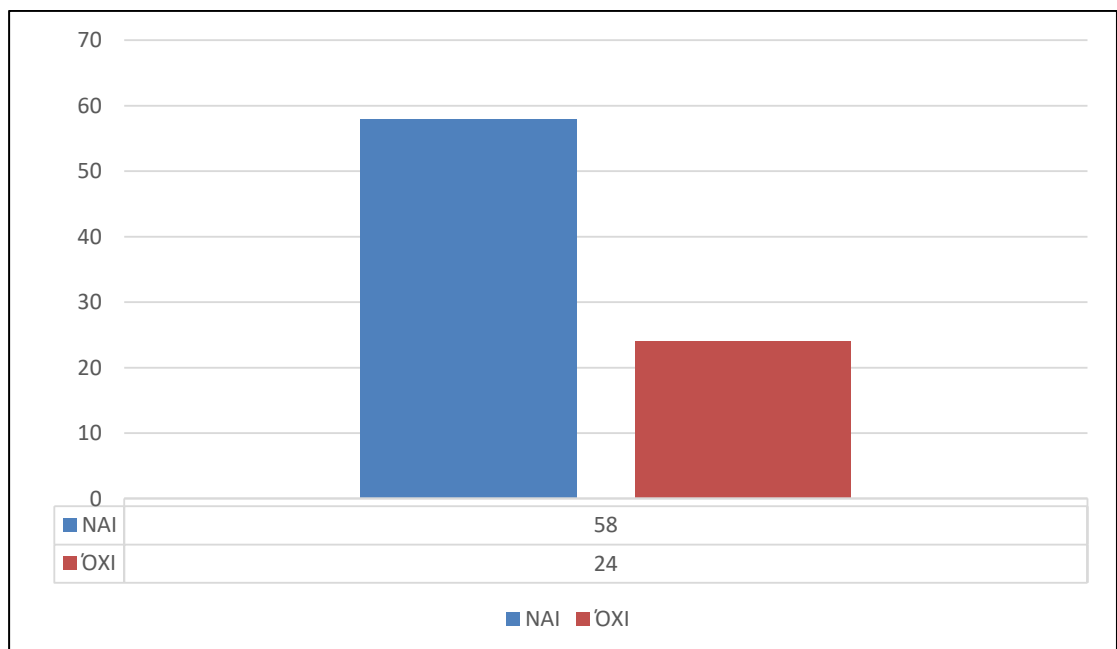

Αξιοσημείωτο είναι το εύρημα ότι το **73,2 % των συμμετεχόντων στην έρευνα** (60 άτομα) θεωρεί πως οι σχέσεις καθηγητών - μαθητών στο σχολείο μας **διέπονται σε μέτριο βαθμό** από τον απαιτούμενο αλληλοσεβασμό. Το σχετικό εύρημα, αλλά και η σχεδόν ισόποση κατανομή απαντήσεων για τις άλλες ερευνητικές επιλογές («σε μικρό

βαθμό»- «σε μεγάλο βαθμό») προβληματίζει τους εκπαιδευτικούς μας και θέτει σε αυτούς την παιδαγωγική πρόκληση να πείσουν όλους τους μαθητές τους, στα επόμενα χρόνια, πως για τους ίδιους ο σεβασμός για κάθε παιδί (ανεξάρτητα από φύλο, καταγωγή, επίδοση ή άλλη κοινωνική ταυτότητα) είναι αδιαπραγμάτευτη παιδαγωγική ή ηθική επιταγή. Σημειωτέον ότι από την **ποιοτική ανάλυση των ανοιχτών απαντήσεων** κατατέθηκε από ορισμένους άρρενες μαθητές η άποψη ότι οι καθηγητές σέβονται περισσότερο τις συμμαθήτριές τους- από ό,τι τους ίδιους- ή ότι υπάρχουν καθηγητές που σέβονται περισσότερο τους «καλούς μαθητές».

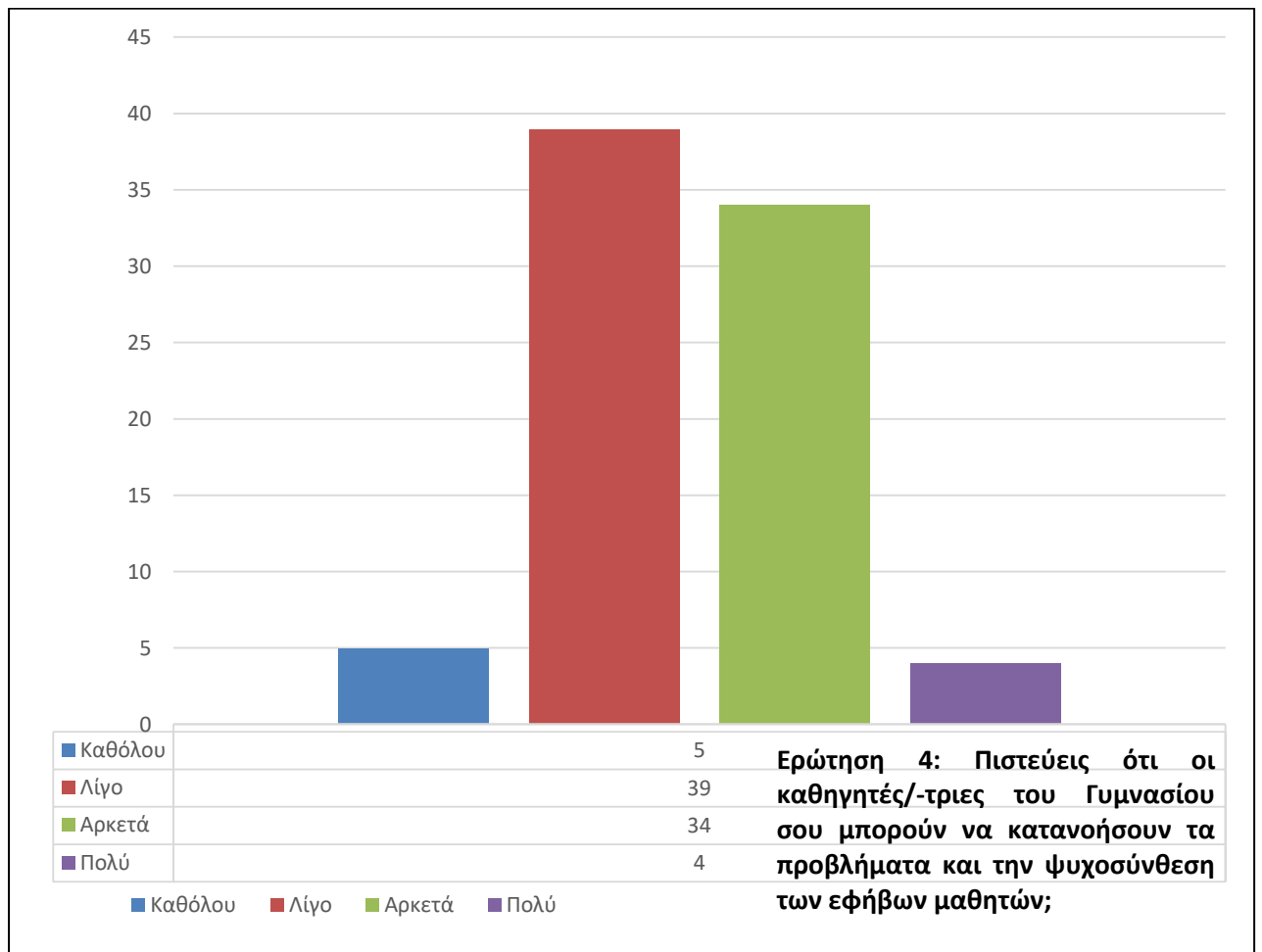
Το επόμενο ερευνητικό ερώτημα αφορούσε την βαθμό εμπιστοσύνης που έχουν οι μαθητές μας στους εκπαιδευτικούς τους, προκειμένου να βοηθηθούν στην επίλυση ενός σοβαρού σχολικού ή διαπροσωπικού προβλήματός τους (βλ. Γράφημα 3: «**Πιστεύεις ότι θα μπορούσες να εμπιστευτείς και να ζητήσεις από τους καθηγητές σου να σε βοηθήσουν στην αντιμετώπιση ενός προβλήματος που σε απασχολεί μέσα στη σχολική κοινότητα (π.χ. σχολικό εκφοβισμό, όχι καλές διαπροσωπικές σχέσεις με συμμαθητές κ.ά.)**»);

Γράφημα 3: Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 3 του ερωτηματολογίου

Πολύ θετικό για την αποτελεσματική ψυχοπαιδαγωγική λειτουργία του Σχολείου είναι το στοιχείο του παραπάνω γραφήματος: **Το 70,8% των μαθητών της Α' Τάξης θεωρούν ότι οι εκπαιδευτικοί τους μπορούν να τους εμπνεύσουν την εμπιστοσύνη, αναφορικά με την παροχή βοήθειας στην αντιμετώπιση ενός πιθανού διαπροσωπικού τους προβλήματος μέσα στο σχολικό περιβάλλον.** Με ενδιαφέρον, ωστόσο, και περίσκεψη πρέπει να αναγνωσθεί από τους λειτουργούς το εύρημα ότι οι υπόλοιποι μαθητές δηλώνουν απερίφραστα ότι **δεν μπορούν να «στηριχθούν»** σε αυτούς (29,3 %, ήτοι 24 άτομα του δείγματος).

Γράφημα 4: Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 4 του ερωτηματολογίου

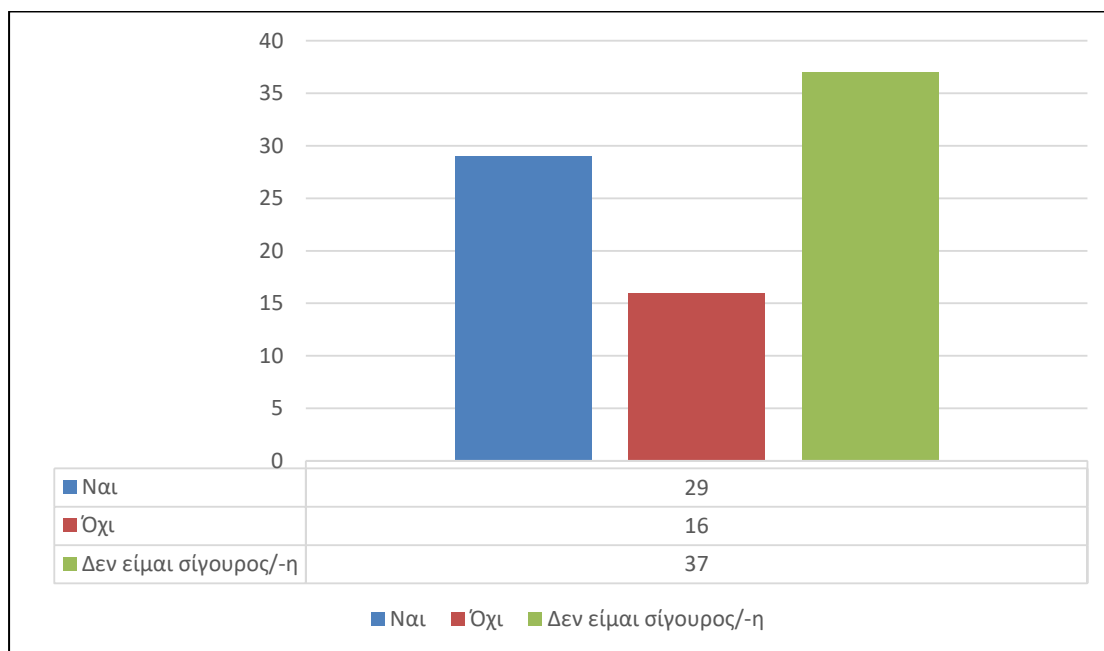

Στο ερώτημα προς τους μαθητές αν θεωρούν ότι οι εκπαιδευτικοί του Γυμνασίου τους δύνανται να κατανοήσουν τα εφηβικά προβλήματα ή την εφηβική ψυχосύνθεση οι απαντήσεις του μεγαλύτερου όγκου του δείγματος «μοιράστηκαν» σε δύο βασικές απαντητικές επιλογές («λίγο» και «αρκετά»). 34 μαθητές (ποσοστό 41,5%) δηλώνουν ότι οι καθηγητές τους είναι σε θέση να τους κατανοούν σε έναν **αρκετά μεγάλο βαθμό**, ενώ 39 μαθητές δηλώνουν πως οι καθηγητές τους κατανοούν σε μικρό βαθμό. **Παραμένει ισχυρή, λοιπόν, η πρόκληση για την εκπαιδευτική κοινότητα του Σχολείου μας να «κερδίσει» την εμπιστοσύνη των μαθητών του δείγματος**, οι οποίοι πιστεύουν (σε ποσοστό 47,5%) ότι οι εκπαιδευτικοί μπορούν σε **μικρό βαθμό** ή και **καθόλου** (6,1%) να κατανοούν τα προβλήματα ή την ψυχосύνθεση των εφήβων. Το συγκεκριμένο εύρημα είναι σχετικά αναμενόμενο ή αρκετά φυσιολογικό λόγω της ηλικιακής και γενεαλογικής διαφοροποίησης που διέπει τις δύο «πλευρές», τον μαθητικό και εκπαιδευτικό κόσμο. Μάλιστα, όπως τεκμαίρεται και από την **ανάλυση στα ποιοτικά δεδομένα της έρευνας** (ανοιχτές αυθόρμητες παρατηρήσεις μαθητών), **τα παιδιά υποστηρίζουν πως η δυσκολία κατανόησης οφείλεται στην ηλικιακή διαφορά τους με τους διδάσκοντες και στο γεγονός πως υπάρχουν αρκετοί ηλικιωμένοι καθηγητές στο σχολείο μας.**

Με την ίδια περίσκεψη αντιμετωπίζουμε, ως εκπαιδευτικοί, το επόμενο εύρημα της παρούσας μελέτης (βλ. γράφημα 5), αφού οι συμμετέχοντες μαθητές **δε νιώθουν σίγουροι σε ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό (45,1 %) ότι τους σεβόμαστε περισσότερο ως προσωπικότητες και όχι με βάση τις επιδόσεις τους στα μαθήματα.** Το σχετικό γεγονός εδράζεται, ίσως, στο ότι οι μαθητές της Α΄ τάξης δε γνωρίζουν ακόμη πολύ καλά τους καθηγητές τους και τον αξιακό τους προσανατολισμό, ενώ παράλληλα έχουν μεγαλύτερο άγχος για τους «βαθμούς» τους, ως

«νεόκοποι» μαθητές Γυμνασίου, οπότε εικάζουν- πιθανόν- πως το σχετικό μέγεθος είναι και το σημαντικότερο στο αξιακό σύστημα των εκπαιδευτικών. Ελπιδοφόρο είναι, πάντως, το γεγονός ότι το **35,4 % των μαθητών** πιστεύει πως οι καθηγητές τους τους σέβονται περισσότερο ως προσωπικότητες με ποικίλες αρετές και όχι με βάση τους βαθμολογικές τους αποδόσεις.

Γράφημα 5: Κατανομή απαντήσεων στην ερώτηση 5 («Θεωρείς ότι οι καθηγήτριες και οι καθηγητές σου σε σέβονται περισσότερο ως προσωπικότητα και όχι τόσο με βάση την επίδοσή σου στα μαθήματα»);

Στην επόμενη «περιοχή» του ερωτηματολογίου οι συμμετέχοντες έπρεπε να αξιολογήσουν την αντιληπτή από τους ίδιους συμπεριφορά των καθηγητών απέναντί τους, αλλά και να περιγράψουν πώς θα ήθελαν να βελτιστοποιηθεί ο «χάρτης» των διαπροσωπικών σχέσεων μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Οι σχετικές ερωτήσεις ήταν:

«Θεωρείς ότι οι καθηγήτριες και οι καθηγητές σου:

A. Πρέπει να γίνουν πιο ευγενικοί απέναντί σου; (γράφημα 6)

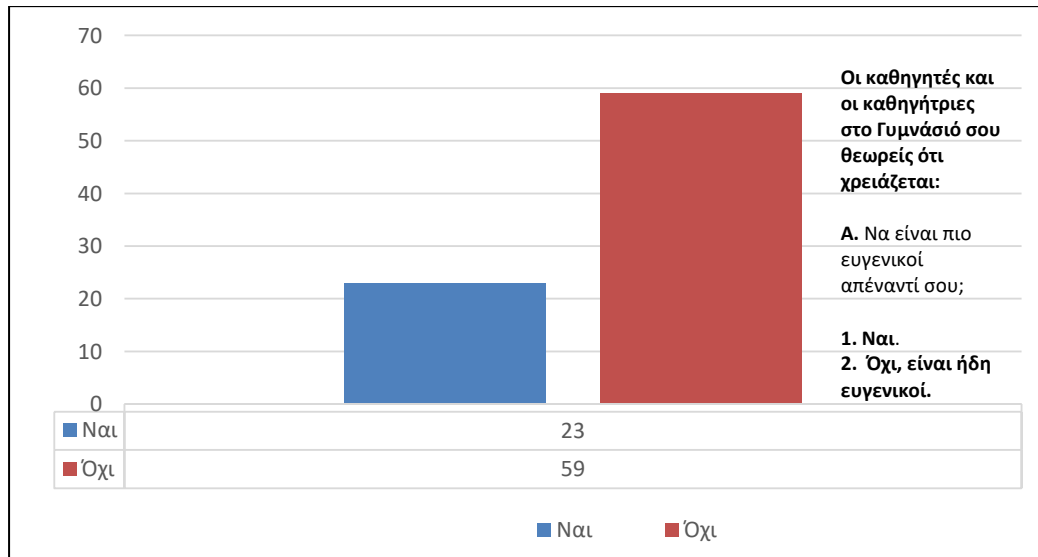
B. Να ενδιαφέρονται περισσότερο για εσένα και να συζητούν μαζί σου όχι μόνο για την επίδοσή σου, αλλά και για άλλα ζητήματα που σε απασχολούν (π.χ. διαπροσωπικές σχέσεις μέσα στη σχολική κοινότητα, ψυχαγωγία, κοινωνικοποίηση, για τα ατομικά ενδιαφέροντα, όπως οι καλλιτεχνικές κλίσεις ή άλλα); (γράφημα 7)

Γ. Να ενθαρρύνουν δραστηριότητες/ δράσεις ανάπτυξης του λόγου (περίπατοι για συζήτηση, εικαστικές/ αθλητικές δράσεις κ.τ.ό.) από εσένα και τους συμμαθητές σου, ώστε να παρουσιάζεις τον κοινωνικό προβληματισμό σου, τις ανάγκες ή τις επιθυμίες σου σχετικά με τη σχολική ζωή σου; (γράφημα 8)

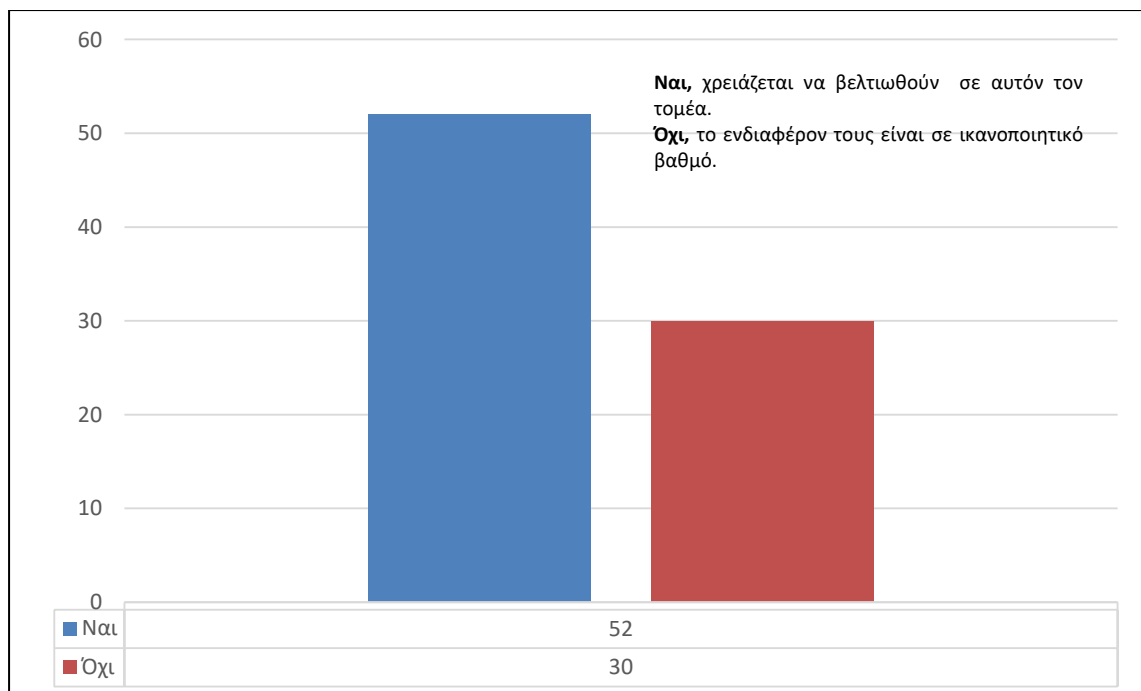
Στο ερώτημα A για την ευγένεια των εκπαιδευτικών οι 59 μαθητές από τους 82 του δείγματος απάντησαν θετικά, ότι δηλαδή **οι καθηγητές τους είναι ήδη ευγενικοί απέναντί τους**, ενώ οι 23 (ποσοστό 28 %) δηλώνουν ότι χρειάζεται να γίνουν πιο ευγενικοί (βλ. ακόλουθη διαγραμματική απεικόνιση). Πιο διαφωτιστικά για τις σχέσεις ή τη

συμπεριφορά που αναμένουν οι μαθητές μας από τους εκπαιδευτικούς μας είναι τα επόμενα ευρήματα (γραφήματα 7 & 8), σύμφωνα με τα οποία τα περισσότερα παιδιά (ποσοστό 63,4%) θεωρούν ότι οι καθηγητές τους πρέπει να ενδιαφερθούν περισσότερο για τη ζωή, την ψυχαγωγία, τα ατομικά ενδιαφέροντα των μαθητών ή να συζητούν μαζί τους για διάφορους προβληματισμούς τους και όχι μόνο για τα μαθησιακά/ σχολικά ζητήματα (γράφημα 8).

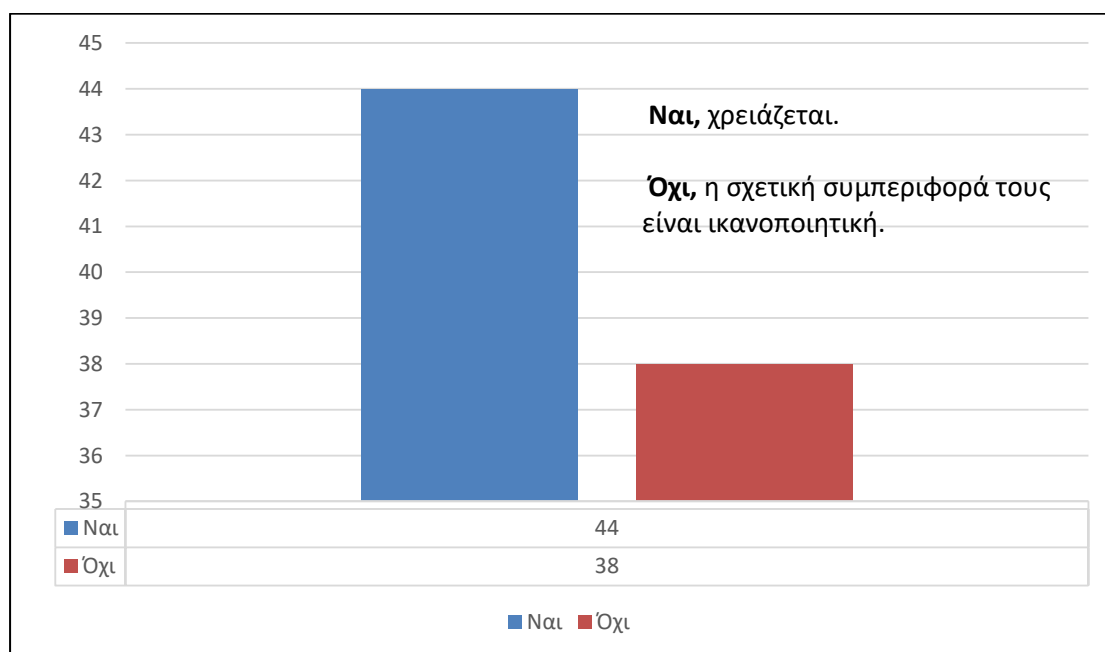
Γράφημα 6: Κατανομή μαθητικών απαντήσεων στο ερώτημα Α για την ευγένεια των εκπαιδευτικών

Γράφημα 7. Κατανομή μαθητικών απαντήσεων στο ερώτημα Β: «Θεωρείς ότι οι καθηγητές / -τριες χρειάζεται να ενδιαφέρονται περισσότερο για εσένα και να συζητούν μαζί σου όχι μόνο για την επίδοσή σου, αλλά και για άλλα ζητήματα που σε απασχολούν (π.χ. διαπροσωπικές σχέσεις μέσα στη σχολική κοινότητα, ψυχαγωγία, κοινωνικοποίηση, για τα ατομικά ενδιαφέροντα, όπως οι καλλιτεχνικές κλίσεις ή άλλα);»

Γράφημα 8. Κατανομή μαθητικών απαντήσεων στο ερώτημα Γ: «Να ενθαρρύνουν δραστηριότητες/ δράσεις ανάπτυξης του λόγου (περίπατοι για συζήτηση, εικαστικές/ αθλητικές δράσεις κ.τ.ό.) από εσένα και τους συμμαθητές σου, ώστε να παρουσιάξεις τον κοινωνικό προβληματισμό σου, τις ανάγκες ή τις επιθυμίες σου σχετικά με τη σχολική ζωή σου»;

Τα δεδομένα του παραπάνω γραφήματος δείχνουν ότι οι απόψεις των συμμετεχόντων στην έρευνα μοιράζονται σε δύο απαντητικά «πεδία». **Οι περισσότεροι μαθητές (53,7 VS 46,3%) θεωρούν ότι ενδείκνυται να ενθαρρυνθούν και να αυξηθούν οι εξωδιδασκτικές δράσεις, οι οποίες συμβάλλουν στο να γνωρίσουν καλύτερα οι εκπαιδευτικοί τις επιθυμίες, τις ανάγκες, τα ενδιαφέροντα ή τους κοινωνικούς προβληματισμούς των παιδιών και να εκτιμήσουν ολόπλευρα την προσωπικότητά τους.** Το συγκεκριμένο εύρημα συνάδει με το εύρημα στο γράφημα 7 και φανερώνει, εν μέρει, τον τρόπο με τον οποίο καλό θα ήταν να αλληλεπιδράσουν εκπαιδευτικοί και μαθητές στο σύγχρονο σχολείο, προκειμένου να ζουν μέσα σε κλίμα αλληλοεκτίμησης και συνεργασίας. Στα ίδια συμπεράσματα συντείνει και η ποιοτική ανάλυση των «ανοιχτών απαντήσεων» των συμμετεχόντων, ότι δηλαδή τα μέλη της κοινότητας θα πρέπει να συζητούν και να συνεργάζονται περισσότερο σε δράσεις εξωδιδασκτικές (πολιτιστικές, αθλητικές κ.ά.) ή να αποκτούν αλληλοσεβασμό, ανιχνεύοντας τις πραγματικές ψυχοκοινωνικές ανάγκες και τους προβληματισμούς και όχι μόνο να αναζητούν τη γνωσιακή/ βαθμολογική ανάπτυξη.

Παρακάτω, εκτίθενται σταχυολογημένες και ομαδοποιημένες μερικές απόψεις των μαθητών για το τι πρέπει να γίνει, προκειμένου να βελτιωθούν οι σχέσεις τους με τους εκπαιδευτικούς μέσα στο σχολικό γίνεσθαι του Γυμνασίου τους:

- **Να συζητούν περισσότερο οι καθηγητές με τα παιδιά -μέσα στην τάξη («έστω για 10'»)¹ ή «κατά τα διαλείμματα» - τα προβλήματα των μαθητών τους, αλλά και τις «χαρούμενες στιγμές» τους. «Να λένε και οι καθηγητές πώς περνούν τον χρόνο τους ή κάποια από τα βιώματά τους, ώστε να γνωριστούν καλύτερα με τους μαθητές και (οι τελευταίοι) να κατανοήσουν τις ανάγκες των δασκάλων τους».**

¹ Τα εισαγωγικά σε λέξεις ή φράσεις των καταγεγραμμένων απόψεων δηλώνουν την αυτολεξεί/ αυτούσια μεταφορά των λεκτικών καταγραφών στο ερωτηματολόγιο.

- Οι καθηγητές πρέπει να **«εμψυχώνουν»** και «να βοηθούν περισσότερο τους μαθητές, οι οποίοι δεν έχουν καλές επιδόσεις ή δυσκολεύονται στα μαθήματα», κυρίως με τη σαφή υπόδειξη των «λαθών» τους.
- Οι εκπαιδευτικοί είναι ανάγκη να ενδιαφέρονται περισσότερο για την ψυχική υγεία των μαθητών τους και να προωθούν την **«ισότητα των μαθητών μέσα στην τάξη, χωρίς να κάνουν διακρίσεις με κριτήριο τη σχολική επίδοση»** ή άλλα στοιχεία της ταυτότητας των παιδιών.
- Οι εκπαιδευτικοί αρμόζει «να είναι πιο γλυκομίλητοι» (σ.σ. **αναφέρθηκε περισσότερο από τα αγόρια της έρευνάς μας**), «να έχουν περισσότερο χιούμορ» στην αλληλεπίδραση με τους παιδιά και να «αποφεύγονται από την πλευρά τους οι έξαλλες αντιδράσεις θυμού», όταν οι μαθητές κάνουν κάποια παράβαση στον σχολικό κανονισμό.
- Καλό θα ήταν οι καθηγητές να επισημαίνουν «από την αρχή του σχολικού έτους τι τους πειράζει στη συμπεριφορά των μαθητών».
- Να γίνονται, κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, **«περισσότερες κοινές δράσεις καθηγητών – μαθητών (π.χ. πολιτιστικές, αθλητικές)»**, ώστε να μπορούν οι μαθητές να μιλούν πιο ελεύθερα για τα προβλήματά τους στο σπίτι, στο σχολείο ή στον κοινωνικό τους περίγυρο και να αναπτυχθεί η αλληλοκατανόηση ή ο αλληλοσεβασμός (μαθητών – καθηγητών).
- Οι εκπαιδευτικοί καλό θα ήταν να έχουν **ενσυναίσθηση** απέναντι στους εφήβους μαθητές τους, «να μην τους στοχοποιούν για την εμφάνισή τους» και «να μην τους σχολιάζουν ειρωνικά»... «Η ηλικία δε σε κάνει πιο ισχυρό»².

Αντί επιλόγου

Για άλλη μια σχολική χρονιά απέρρευσαν ορισμένα συμπεράσματα από την εμπειρική έρευνά μας για τις «σχέσεις εκπαιδευτικών- μαθητών», τα οποία ανακλούν την απειροστή «εικόνα» των αντιλήψεων των μαθητών της γυμνασιακής μας κοινότητας, αφού αφορούν ένα μικρό ερευνητικό δείγμα και, βεβαίως, δεν έχουν σταθμιστεί με τα κλασικά κριτήρια της Στατιστικής Επιστήμης. Ωστόσο, τα σχετικά ευρήματα «εμπλουτίζουν», όπως στοχεύαμε ως Ομάδα για την «Αυτοαξιολόγηση της Σχολικής Μονάδας», τη «δεξαμενή» της παρατήρησής μας σχετικά με το διερευνώμενο θέμα και συμβάλλουν στην ανίχνευση νέων τρόπων συνεργασίας και οικοδόμησης της αλληλοεκτίμησης μεταξύ των μαθητών και των καθηγητών. Είναι ανάγκη, άλλωστε, να αφουγκραζόμαστε **συνεχώς**, ως εκπαιδευτικοί, τους «παλμούς» της σκέψης/ της συμπεριφοράς της κάθε γενιάς. Επιβεβαιώνεται σταθερά και εφέτος ότι **οι μαθητές μας θέλουν τους εκπαιδευτικούς τους με ευγένεια, ενσυναίσθηση και με διάθεση να κατανοήσουν τις ψυχοκοινωνικές ανάγκες των εφήβων. Επιθυμούν, ακόμη, να συνομιλούν με τους καθηγητές περισσότερο μέσα και έξω από την τάξη, για να τους γνωρίσουν καλύτερα και οι ίδιοι, ως μαθητές, να «ξεδιπλώσουν» μέσα στο Σχολείο τις δεξιότητές τους- ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους- ώστε να εκτιμηθούν από τους δασκάλους τους αναλόγως και να μην αντιμετωπίζονται μόνον ως «ονόματα καταλόγου» σε ένα βαθμολόγιο...**

² Από απάντηση μαθήτριας του ερευνητικού δείγματος.

Το θέμα των παιδαγωγικών σχέσεων στο σχολικό γίνεσθαι δεν «εξαντλείται» με την παρουσίαση ορισμένων ερευνητικών ευρημάτων... Πάντοτε οι δύο κοινότητες, διδασκαλική και μαθητική, θα αλληλεπιδρούν, θα αγωνιούν για τη βελτίωση των σχέσών τους ή την εκπλήρωση των εκπαιδευτικών ονείρων τους και θα αναζητούν νέους, πιο αποτελεσματικούς τρόπους συνεννόησης και συνεργασίας, ώστε να επιτύχουν κάτι που, σίγουρα, δεν είναι *ου-τοπικό*: την αλληλοεκτίμηση και τον αλληλοσεβασμό.

Οι υπεύθυνοι καθηγητές,

Αλέξιος Αγιαννιτόπουλος, Γιώργος Βουλγαρίδης, Ελένη Ευαγγελοπούλου, Άννα Καραγεωργίου, Δέσποινα Μαυρίδου.